

Resmo kyrka

56.5414, 16.4439

Det berättas att en Ölänning som hette Sueinu för snart 1000 år sedan lät bygga en stavkyrka i Resmo. Efter sin död lades Sueinu i en stenkista med två höga gravhällar, som man har hittats bitar av intill kyrkan. En kopia av en av gravhällarna finns i vapenhuset till Resmo kyrka. Originalen finns sedan slutet av 1800-talet på Kalmar Läns museum.

Omkring 1100 byggdes den romanska kyrka i sten som fortfarande utgör grunden till dagens kyrka. Av de tre ingångar som fanns från början är bara nordportalen bevarad.

På 1200-talet gjordes den om till en kombinerad försvarsborg och kyrka, med två torn, och så kom kyrkan att se ut ända till 1820-talet då det östra tornet revs.

Norra långhusportalen täcks av mycket långa ekvirken i en form som här i Sverige endast förekommer på Öland, bland annat även i Ventlinge kyrka. Även syd- och västportalerna har tidigare varit av samma slag.

När Danskarna härjade på Öland på 1670-talet drabbade Resmo kyrka, och kyrkans inventarier förstördes. Bland annat blev triumfkrucifixet måltavla för fiendens pilar. Det nuvarande triumfkrucifixet är snidat på 1960-talet av skulptören Sven-Bertil Svensson i Mörbylånga.

I kyrkan finns målningar från 1100-talet. Längst fram i koret över altaret kan man i en mandelformad gloria se den triumferande Kristus med en bok i höger hand och en korsprydd spira i den vänstra.

Och i korbågen ser vi på norra sidan Abels offer och brodermordet.

Kalkmålningar från senare medeltid och 1600-tal kan fortfarande skönjas på långhusväggarna.

Först mot slutet av 1700-talet hade man råd att införskaffa en ny altarpopsats och predikstol. Det ritades på Överintendentsämbetet i Stockholm av en av Gustav III:s favoritarkitekter, Carl Fredrik Sundvall, som tillämpade den av kungen påbjudna kyligt eleganta nyantika stilen. Själva arbetet utfördes troligen i Vickleby på Öland av skulptören Anders Högström.

Altartavlan målades av Anders Johan Hansson som gått i lära hos den kunglige dekorationsmålaren Louis Masreliez i Stockholm.

Altarskivan som är från då kyrkan byggdes under tidig medeltid, ersattes i slutet av 1700-talet och blev istället trappsten. Först år 2000 togs den åter i bruk som altarskiva i samband med att kyrkan firade 900-årsjubileum.

Gravstenen i koret är över en anonym präst. Kanske ursprungligen lagd över kyrkoherde Petrus Petronius, död år 1700, senare möjligen över kyrkoherden Georg Weijdling, död 1763.

Kormattan är liksom den blå mattan vävd 1989 av textilkonstnär Ingegärd Colling-Bäckström från Vickleby. Vävarbetet skedde dock inte på Öland utan på Bruksvallarnas vävstuga i Härjedalen.

Dopfunten av grå granit ritades 1915 av skulptören Georg Nyström, och utförd 1915 i Eskilstuna vid Alfred Hagelins stenhuggerifabrik.

Där dopfunten nu är placerad fanns på medeltiden ett altare tillägnat Jungfru Maria.

Till höger när man kommer in i kyrkan, vid den igensatta norra ingången står ett skördealtare som skänktes till kyrkan 2006.

Orgeln som står på läktaren är inte i bruk, och i stället används en elektronisk orgel. Fasaden till den stora orgeln är från 1892.

Källor:

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Webb: Ölänningen.com

Bok: "990 kyrkor från Skåne i söder till Lappland i norr". Beatrice och Gösta Glase. ISBN 91-7988-142-4

Bok: "Medeltidens kyrkor och kapell på Öland". Stig Lundh. 2014. ISBN 978-7527-063-0

Bok: "Resmo kyrka." Sveriges kyrkor vol 203. Ragnhild Boström. ISBN 91-7192-688-7